കേരളത്തിന്റെ പ്രിയകവി കടമ്മനിട്ടയുടെ കൂടെ ഗുജറാത്ത് സന്ദർശിച്ച ഫാറൂഖ്കോളേജ് മലയാള വിഭാഗം അധ്യാപകൻ കെ.ഇ.എൻ. മാഗസിൻ സമിതിയുമായി അനുഭവങ്ങൾ പങ്കുവെച്ചു.

ഗുജറാത്തിൽ വേണ്ടത്

ഞങ്ങൾ ഗുജറാത്ത് സന്ദർശിച്ചത് പ്രസ്തുത സന്ദർശനം അത്യന്തം അനിവാര്യമായ ഒരു രാഷ്ട്രീയ പശ്ചാത്തലത്തിലാണ്. ജീവിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നതിന് ഹാജരാക്കാൻ കരിഞ്ഞ മനസ്സും മുറി മഹത്വത്തെക്കുറിച്ച് സംസാരിക്കുന്ന ഒരു ജനവിരുദ്ധ സർക്കാറിന്റെ വഞ്ചനാപരമായ വായാടിത്തം ഗുജറാത്തിനെ വേട്ടയാടിക്കൊണ്ടിരിക്കേ തിരഞ്ഞെടുപ്പല്ല അഭയാർത്ഥികളുടെ പുനരധിവാസമാണ് ഇപ്പോൾ അനിവാര്യമെന്ന് ഉറക്കെ പറയാൻ ഓരോ ജനാധിപത്യവാദിക്കും ഉത്തരവാദിത്തമുണ്ട്. ഒരിക്കൽ ഗുജറാത്ത് സന്ദർശിച്ചാൽ ഫാസിസ്റ്റ് വാനമ്പാടിയായ സുഗതകുമാരിപോലും ഇക്കാര്യം അത്യുച്ചത്തിൽ അറിയാതെ പറഞ്ഞുപോകും എന്നുതന്നെയാണ് അവിടം സന്ദർശിച്ച ഞങ്ങൾ ഇപ്പോഴും പ്രതീക്ഷിക്കുന്നത്. ജനാധിപത്യം അതിന്റെ സമ്മതി സമ്പാദിക്കേണ്ടത് 'ശ്മശാനങ്ങളിൽ' നിന്നല്ലെന്ന് ഇനിയും മനസ്സിൽ മനുഷ്യത്വമുണ്ടെങ്കിൽ നരഹത്യക്ക് നേതൃത്വം നൽകുന്ന മോഡിമാർ കേൾക്കെ 'കേകയിൽ' ഒന്ന് 'മൂളാ'നെങ്കിലും ഇവർക്കൊക്കെ കഴിയേണ്ടതുണ്ട്. വോട്ടിനെക്കുറിച്ചല്ല, കത്തിച്ചാരമായ പിഞ്ചുമക്കളെക്കുറിച്ചാണ് സ്വന്തം വീടുകളെക്കുറിച്ചാണ് ആർക്കുമാർക്കും തിട്ടപ്പെടുത്തുക അസാധ്യമായ ഇനിയും നടുക്കം

വിട്ടു മാറാത്ത, അഭയാർത്ഥി ക്യാമ്പിലെ മനുഷ്യൻ ആശങ്കയോടെ ഓർക്കുന്നത്. ജീവിതത്തിനും മരണത്തിനുമിടയിൽ നിൽക്കുന്ന അഭയാർത്ഥികൾക്കാവശ്യം, ഇനിയെങ്കിലും ഭയരഹിതമായി ജീവിക്കാനുള്ള അന്തരീക്ഷവും അവസരവുമാണ്. കൊല്ലപ്പെട്ട ഞങ്ങളുടെ ബന്ധുക്കൾക്ക് ഹൃദയാലുവായ ഭൂമിയെങ്കിലും അഭയം നൽകും, ഞങ്ങൾക്കോ? അവർ ആശങ്കയോടെ ചോദിക്കുന്നു. അഭയാർത്ഥി ക്യാമ്പിലെ കുട്ടികൾ വരയ്ക്കുന്നത് പൂവുകളല്ല, കത്തുന്ന മനുഷ്യരെയാണ്, ഒഴുകുന്ന പുഴകളല്ല കത്തുന്ന വീടുകളാണ്. അവരെ സാന്ത്വനിപ്പിക്കാനാവതെ 'സാന്ത്വന ശാസ്ത്രത്തിലെ' വിദഗ്ധരായ ബാംഗ്ളൂരിലെ നിംഹാൻസിലെ മന:ശ്ശാസ്ത്ര ഡോക്ടർമാർ പകച്ചു നിൽക്കുന്നു. മോഡി മുതൽ വാജ്പേയി വരെയുള്ളവർ അപ്പോഴും തിരഞ്ഞെടുപ്പ് ഉടൻ നടത്താനുള്ള തത്രപ്പാടിലാണ്. ഗുജറാത്തിന്റെ ആത്മാവിലേക്ക് ഇരുമ്പല്ല, ചുട്ടെഴുത്ത് പൂജിച്ച ഇഷ്ടികയാണ് ഇടിച്ചു കയറിയിരിക്കുന്നത്. 'ദൈവശാസ്ത്രം' പോലും അവിടെയിപ്പോൾ കൊലയ്ക്കുള്ള പരസ്യമായ ആഹ്വാനമായി പരിണമിച്ചു കഴിഞ്ഞു. കൂട്ടക്കൊലകളിൽനിന്നുമൊഴുകിയ രക്തം കുടിച്ച് പിറന്ന കിരാത മൂർത്തിയായ സ്പെഷൽ ഹനുമാൻ - ഹുല്ലാദിയ ഹനുമാൻ- അതിന്റെ തെളിവല്ലെങ്കിൽ പിന്നെ മറ്റെന്താണ്?

മുമ്പുള്ള ഗുജറാത്തിൽ ഫാസിസം കൊമ്പ് കോർക്കുമ്പോഴും അതിന്ന് ഓർക്കാനും ഓമനിക്കാനും മഹത്വങ്ങളധികമുണ്ടായിരുന്നു. നർമദാശങ്കർ ലാൽശങ്കർ, ഡോക്ടർ ഡ്രമണ്ട്, വില്യം ഫോർബ്സ്, മിർസാ മുഹമ്മദ് കാസിം, വാലി ഗുജറാത്തി, മഹാത്മാഗാന്ധി..... മാനവധർമ്മസഭ, ബുദ്ധിവർദ്ധക് സഭ, ജ്ഞാനപ്രസാരക് മണ്ഡലി......വ്യവസായ കേന്ദ്രം, വിദ്യാഭ്യാസ കേന്ദ്രം, പുണ്യ പുരാണസ്ഥലങ്ങൾ. എന്നാലിന്ന് പഴയ ഗുജറാത്തിന് ചുറ്റുമുള്ള പ്രകാശവലയങ്ങളെല്ലാം അപ്രത്യക്ഷമായിരിക്കുന്നു. അതിനുപകരം ഇന്നുള്ളത് തെരുവിൽ രക്തദാഹിയായി അലറിവിളിക്കുന്ന ഒരു ഫാസിസ്റ്റ് ഗുജറാത്താണ്. അഭയമന്വേഷിച്ചു കിതച്ചു ചെല്ലുന്ന മനുഷ്യർക്കുമുമ്പിൽ ഇപ്പോൾ അവിടെ അടഞ്ഞു കിടക്കുന്നത് മഹാത്മാഗാന്ധിയുടെ പ്രിയപ്പെട്ട സബർമതി ആശ്രമമാണ്. ജാതിക്കും മതത്തിന്നുമപ്പുറം നമ്മൾ ഗുജറാത്തുകാർ എന്ന് പാടിയ നർമ്മദാശങ്കർ ലാൽശങ്കറിന്നു പകരം, 'നമ്മൾ ഹിന്ദുക്കളാണെന്ന് അഹങ്കാരത്തോടെ പറയൂ' എന്നാക്രോശിക്കുന്ന സംഘപരിവാർ ശക്തികളാണ് ഇപ്പോൾ അവിടെ ഉറഞ്ഞു തുളളുന്നത്. ജന്മംകൊണ്ട് മഹാരാഷ്ട്രക്കാരനായിരുന്നിട്ടും മനസ്സ്കൊണ്ട് ഗുജറാത്തിയായി മാറി 'വാലി ഗുജറാത്തി' എന്ന പേരിൽ അഹമ്മദാബാദിൽ അന്ത്യവിശ്രമം കൊള്ളുന്ന മഹാനായ ഒരു കവിയുടെ ശവകുടീരത്തിന്നു പകരം വിശ്വഹിന്ദു പരിഷത്തിന്റെ അച്ചടിക്കാൻ കൊളളാത്ത അസംബന്ധ പുലമ്പലുകളാണ് ഇപ്പോൾ ഗുജറാത്തിനെ പ്രകമ്പനം കൊള്ളിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. അവിടെ നിന്നും പുറത്തിറങ്ങുന്ന പുത്തൻ രാഷ്ട്രീയ പ്രബന്ധങ്ങൾ പ്രഖ്യാപിക്കുന്നത് ബലാൽസംഗം ദേശസ്നേഹികളായ യുവാക്കളുടെ രോഷപ്രകടനമാണ് എന്നത്രെ. ഞങ്ങളെ രക്ഷിക്കൂ എന്ന് പൊട്ടിക്കരഞ്ഞ് പറയുന്ന നിസ്സഹായരായ മുസ്ലിം ജനതയോട് ഗുജറാത്തിഭാഷക്ക് പുറമെ 'we have no order to save you' എന്ന് ഇംഗ്ലീഷിലും പറയുന്ന 'മനുഷ്യഭാഷ' മറന്നുപോയ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരാണ് അവിടെയിപ്പോൾ നീതി നടപ്പാക്കുന്നത്. 2002ലെ ഗുജറാത്ത് കൂട്ടക്കൊലയുടെ ഹൃദയവും തലച്ചോറുമായി പ്രവർത്തിക്കുന്ന ആർ എസ് എസിനെക്കുറിച്ച് 1947ൽ ഗാന്ധി പറഞ്ഞത് ഇന്നും എത്ര പ്രസക്തം. 'ഈ സംഘടനയുടെ കൈകൾ ചോരയിൽ മുങ്ങിയിരിക്കുകയാണ്..... ഒരിക്കലും അവരുടെ വാക്കുകൾ വിശ്വാസിക്കാൻ കഴിയില്ല. എല്ലാ കലാപങ്ങളുടെയും വേര് കിടക്കുന്നത് രാഷ്ട്രീയ സ്വയം സേവക സംഘത്തിലാണ്. കൊലയാളി സംഘങ്ങൾക്ക് രക്ഷിക്കാനാവുന്നതല്ല ഹിന്ദു മതം.'

> മരിച്ചവർക്ക് ശവക്കുഴികളെങ്കിലുമുണ്ട്. പക്ഷെ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവർക്ക് ബാക്കിയെന്ത് എന്നതാണ് ചരിത്രത്തിലെ ഏറ്റവും വലിയ ചോദ്യം.

എന്തുകൊണ്ട് ഇപ്പോഴത്തെ 'ഗുജറാത്ത്' മുമ്പുള്ള ഗുജറാത്തിൽ തന്നെ സംഭവിച്ചു. മുമ്പ് ഗുജറാത്തിൽ എണ്ണിപ്പറയാൻ മഹത്വങ്ങളേറെയുണ്ടായിരുന്നു. മഹാത്മാഗാന്ധി, സബർമതി ആശ്രമം, വ്യവസായ കേന്ദ്രം, വിദ്യാഭ്യാസ കേന്ദ്രം, നർമ്മദാശങ്കർ ലാൽശങ്കർ, വാലി ഗുജറാത്തി........ പക്ഷേ അപ്പോഴും ഗുജറാത്ത് സവർണ്ണ സംസ്കാരത്തിന്റെയും ഫാസിസത്തിന്റെയും ഊട്ടു പുരയായിരുന്നു. ഗാന്ധിക്കുമുകളിൽ എപ്പോഴും ഒരു പട്ടേൽ സ്ഥിരവാസമുറപ്പിച്ചു. 1888ൽ കേരളത്തിൽ ശ്രീ നാരായണഗുരു സ്വന്തം ശിവനെ പ്രതിഷ്ഠിക്കുമ്പോൾ ഗുജറാത്തിലെ സവർണ്ണ പ്രമാണിമാർ കപ്പൽ യാത്ര നടത്തിയതിന്റെ പേരിൽ ഗാന്ധിക്ക് ഭ്രഷ്ട് കൽപ്പിക്കുകയായിരുന്നു. 1904ൽ കൊല്ലത്ത് നാരായണഗുരുവിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ വ്യാവസായിക പ്രദർശനം സംഘടിപ്പിച്ചെങ്കിൽ 2002ലെ ഗുജറാത്തിൽ അതിനോട് സാമ്യമുള്ള മറ്റൊരു പ്രദർശനത്തെ ഫാസിസ്റ്റുകളുടെ നേതൃത്വത്തിൽ അടിച്ചുതകർക്കുകയായിരുന്നു. ഒരു അധ:സ്ഥിതന്റെ പാത്രം കഴുകാൻ വിസമ്മതിച്ചതിന് സ്വന്തം സഹോദരിയെ സബർമതി

ആശ്രമത്തിലാണ് ഒരു ജനസമൂഹത്തിന്റെ ജീവിതം തന്നെ അടിച്ചമർത്തി നരേന്ദ്രമോഡി നായകനായി നിവർന്നു നിൽക്കുന്നത്. അഗ്രം ഛേദിച്ച ലിംഗം, നീട്ടി വളർത്തിയ താടി, നീളൻ കുപ്പായം അബ്ബാ എന്നൊരു വിളി, ഒരു തലേക്കെട്ട് ഇതെല്ലാം ദേശവിരുദ്ധവും ഭീകരവാദവും ആണ് എന്ന്. ഇങ്ങനെ മുന്നോട്ട് പോയാൽ രാഷ്ട്രം മുഴുവൻ അഭയാർത്ഥി ക്യാമ്പാവുമെന്ന്, പാക്കിസ്ഥാൻ, ഐ എസ് എ, ലഷ്കറി ത്വയിബ, സെക്യലറിസ്റ്റുകൾ എന്ന കള്ള നാണയങ്ങൾ ഇവരെല്ലാമാണ് കുഴപ്പങ്ങൾക്ക് കാരണമെന്ന്, പത്രങ്ങൾ വെറുതെ ഗുജറാത്തിനെ അവഹേളിക്കുകയാണെന്ന്, ഇത് അഞ്ചുകോടി ഗുജറാത്തി ജനത പൊറുപ്പിക്കില്ലെന്ന്, അങ്ങനെ എന്തെല്ലാം പൊള്ളന്യായങ്ങളാണ് ഒരു അന്യായത്തെ വെള്ളപൂശാൻ ഉപയോഗിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. ഗുജറാത്ത് വൽക്കരണത്തിന്റെ ആരംഭം അന്വേഷിക്കേണ്ടത് 2002 ഫിബ്രുവരി 27ന് സംഭവിച്ച ഗോധ്ര വിസ്ഫോടനത്തിലല്ല, മറിച്ച് സംഘപരിവാർ അഴിച്ചുവിട്ട വിധ്വംസകമായ മേൽച്ചൊന്ന വിധത്തിലുള്ള മനുഷ്യത്വ വിരുദ്ധമായ ആശയങ്ങളിലാണ്. (മൂന്ന് വയസ്സുള്ള കുഞ്ഞിനെ മാറിമാറി ബലാൽസംഗം ചെയ്തവരും മനുഷ്യന്റെ വായിൽ മൂത്രമൊഴിച്ചവരും ശവകുടീരങ്ങൾ കുത്തിത്തുറന്ന് അവശേഷിക്കുന്ന എല്ലുകൾക്കുമേൽ പെട്രോളൊഴിച്ച് കത്തിച്ചവരും വൃദ്ധനായ ഒരു പിതാവിനെ കൊല്ലുന്നതിനു മുമ്പ് അയാളുടെ യുവാവായ മകന്റെ വെട്ടിയെടുത്ത തല തളികയിലാക്കി മുമ്പിൽ കൊണ്ടു വെച്ചവരും മനുഷ്യരല്ല മറിച്ച് മനുഷ്യത്വ വിരുദ്ധമായ ആശയങ്ങളുടെ ഇരകളാണ്.)

ഗുജറാത്ത് ഉടൻ ആവശ്യപ്പെടുന്നത് തിരഞ്ഞെടുപ്പല്ല, അഭയാർത്ഥികളുടെ അടിയന്തിരമായ പുനരധിവാസമാണ്. ഇപ്പോഴുള്ള അഭയാർത്ഥി ക്യാമ്പുകൾ അഭയതാവളങ്ങളല്ല, മറിച്ച് ഭയത്തിന്റെ കേന്ദ്രങ്ങളാണ്. ഷാ ആലം ക്യമ്പിലും ഗോധ്ര റിലീഫ് ക്യാമ്പിലും ഞങ്ങൾ കണ്ടത് അരണ്ടുപോയ മനുഷ്യരുടെ അടയാളപ്പെടുത്തുക അസാധ്യമായ ആകുലതകളാണ്. അവരുച്ചരിക്കുന്ന വാക്കുകൾ സ്വപ്നങ്ങളുടെ ശവകുടീരമാണ്. അവരുടെ നിശ്ശബ്ദതക്കു പിറകിൽ പിടയുന്നത് പാതിമുറിഞ്ഞ സ്മരണകളാണ്. അവർ കരഞ്ഞു ചോദിക്കുന്നത് നീതിയാണ്. അവർക്ക് സംഘപരിവാർ ഫാസിസ്റ്റുകൾ നൽകാൻ 'ഗൗരവ് യാത്ര'യുടെ മറവിൽ പിന്നേയും ഭീതിയാണ്. ഗുജറാത്ത് ലൂയി പതിനാലാമന്റെ കാലത്തെ ഫ്രാൻസിന്റെ അവസ്ഥയെയാണ് ഇപ്പോൾ അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്നത്.

1789 ലൂയി പതിനാലാമന്റെ കൊട്ടാരത്തിനു ചുറ്റും ജനം വളഞ്ഞു നിൽക്കുകയാണ്. ഭക്ഷണത്തിനു വേണ്ടിയുള്ള മുറവിളിയും മുദ്രാവാക്യവും ഉയരുന്നു. “ഇവരെന്തിനാണ് ബ്രഡ് ചോദിക്കുന്നത്? കേക്ക് തിന്നു കൂടേ?” സുഖലോലുപയായ രാജ്ഞി പരിഹാസത്തോടെ ചോദിച്ചു. രാജാവ് രണ്ടു പേരെ ചർച്ചക്ക് വിളിക്കുന്നു. ജനങ്ങൾ ആഹ്ലാദഭരിതരായി തുള്ളിച്ചാടുന്നു. രാജാവ് അവരുടെ ആവശ്യം അംഗീകരിക്കാൻ പോകുന്നു. കയ്യടിച്ചും പാട്ടുപാടിയും അവർ ആഹ്ലാദം രേഖപ്പെടുത്തുന്നു. നിമിഷങ്ങൾ. രാജാവ് മട്ടുപാവിൽ പ്രത്യക്ഷ്യപ്പെടുന്നു. “നിങ്ങളുടെ ആവശ്യമെന്താണ്?” “ഞങ്ങൾക്കുവേണ്ടത് ബ്രഡ്.” ആയിരം നാവുകളിൽ നിന്ന് വിശപ്പിന്റെ ശബ്ദമുയരുന്നു. “നിങ്ങൾക്കുള്ള അപ്പമിതാ.” ജനമധ്യത്തിൽ വന്നുവീണത് ചോരയിറ്റുന്ന രണ്ടു ശിരസ്സുകൾ ജനങ്ങളുടെ അമ്പരപ്പിനുമീതെ രാജാവിന്റെ (മോഡി, വാജ്പേയ്, അദ്വാനി..........)പൊട്ടിച്ചിരി.

നാളിതുവരെ കലാപങ്ങൾ

ഒറ്റപ്പെട്ട ചില മറ്റു പല കാരണങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ തൊലിപ്പുറമെ ഉരസിപ്പോകുന്ന ഹായ് ഹൂയ് ആഷ്‌ലാഷ് ഉപരിപ്ലവ 'ക്രീംലിപ്സ്റ്റിക്' ബന്ധങ്ങളുടെ ഇഴപൊട്ടിയ ഒരു പട്ടണലോകം കലാപങ്ങൾക്ക് കൊഴുപ്പ് പകരുന്നതിലത്ഭുതമില്ല. 'എൻചുണ്ടിലൊട്ടിയ മാധുരി നിൻ ചുണ്ടിനുള്ളതോ ലിപ്സ്റ്റിക്കിനുള്ളതോ' എന്നൊരാ മലയാള കവിയുടെ പഴയചോദ്യം മനുഷ്യബന്ധങ്ങളുടെ ഇഴയടുപ്പം നഷ്ടപ്പെടുന്ന ഒരു കാലത്ത് ഇന്നും പ്രസക്തമാണ്. അഗാധമായ ബന്ധങ്ങൾ ഔപചാരികമായ പരിചയങ്ങളിൽ ഒതുങ്ങുമ്പോൾ അകൽച്ചകളും പരസ്പരമുള്ള ആശങ്കകളും അനിവാര്യമാണ്. ഗ്രാമങ്ങൾ ഇന്നലെവരെ അങ്ങനെയൊന്നുമായിരുന്നില്ല. അവിടെ മനുഷ്യർ ആചാരങ്ങളിലും വിശ്വാസങ്ങളിലുള്ള സകലവ്യത്യാസങ്ങൾക്കുമപ്പുറം പരസ്പരം ആഴത്തിൽ അറിയുന്നവരായിരുന്നു. പിതൃകളുടെ പേരുകളോളം വ്യാപിച്ചുനിൽക്കുന്ന അവരുടെ ബന്ധങ്ങൾക്ക് കലുഷമായ കലാപകാലത്ത് പോലും പിടിച്ച് നിൽക്കാൻ ആവുമായിരുന്നു. പക്ഷെ ഇത്തവണയെല്ലാം തകർന്നുപോയി. ഗുജറാത്തിലെ ഗ്രാമങ്ങളുടെ തേങ്ങൽ ഇപ്പോഴും നിലച്ചിട്ടില്ല അടുത്തൊന്നും നിലയ്ക്കുമെന്ന് തോന്നുന്നില്ല. വർഷങ്ങൾക്ക് മുമ്പ് വി എച്ച് പി സംഘപരിവാർ ശക്തികൾ വിഷലിപ്തമായ പ്രചാരണങ്ങൾക്ക് ക്രമേണ ഗ്രാമങ്ങളെ തിരഞ്ഞെടുത്തു. ഹിന്ദുരാഷ്ട്രങ്ങളിലേക്ക് നിങ്ങൾക്ക് സ്വാഗതം എന്നെഴുതിയ ബാനറുകൾ ഗ്രാമകവാടങ്ങൾതോറും ഉയർന്നു. ശതാബ്ദങ്ങളോളം നിലനിന്ന ശാന്തി അതോടെ അസാധ്യമായി. ഗ്രാമങ്ങളിലെങ്ങനെ ഇങ്ങനെയൊക്കെ സംഭവിച്ചു എന്ന് സങ്കടപ്പെടുന്നവർ ഫാസിസത്തിന്റെ പ്രത്യാഘാതം അത്രമാത്രം മാരകമാണെന്ന് മനസ്സിലാക്കുക തന്നെവേണം. കുടിവെള്ളത്തെ കൊലവെള്ളമാക്കി മാറ്റുന്ന ഫാസിസത്തെ മുമ്പൊരു ചിന്തകൻ നിർവ്വചിച്ചത് 'മരുഭൂമിയുടെ രാഷ്ട്രീയം' എന്നാണ്. സ്വന്തം അയൽക്കാർ ആക്രമണകാരികളായി മാറിയ കൂട്ടക്കൊലയുടെ നാളുകളെ കുറിച്ച് അഭയാർത്ഥിക്യാമ്പിലെ പാവം മനുഷ്യർ ഓർക്കാൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നില്ല. സ്മരണകൾ അവർക്കിന്ന്

കാട്ടുജന്തുക്കളുടെ ഇരമ്പലുകളാണ്. സ്വപ്നങ്ങൾ അവർക്കിന്ന് രണ്ടാമതൊന്നു മുളക്കാത്ത ഒരന്ത്യ കവിതയാണ്. 'സംഭാഷണ ശക്തി' ഇവരിനിയും വീണ്ടെടുക്കാനിരിക്കുന്നതേയുള്ളൂ. (ചീന്തി എറിയപ്പെട്ട സ്വന്തം ജീവിതത്തിന്റെ ചോരക്കഥകൾ ഞങ്ങളോട് പറയുമ്പോൾ അവരിലാരും ഒന്ന് വിതുമ്പുകയോ പൊട്ടിക്കരയുകയോ ചെയ്തില്ല. ഏതോ അന്യഗ്രഹത്തിൽ നടന്ന ഒരു സംഭവം വിവരിക്കുന്നത് പോലെ ഇതൊന്നും തങ്ങളെക്കുറിച്ചല്ലന്ന് തോന്നിപ്പിക്കും വിധമാണ് സ്വന്തം സങ്കടങ്ങൾ അവർ ഞങ്ങൾക്കുമുമ്പിൽ അവതരിപ്പിച്ചത്. അതിശയോക്തികൾ അവർക്ക് ആവശ്യമില്ലായിരുന്നു. അവരനുഭവിച്ചത് സർവ്വഅതിശയോക്തികൾക്കുമപ്പുറമുള്ള ഒരവസ്ഥയാണ്.) തെരുവുകച്ചവടക്കാർ മുതൽ മജിസ്ട്രേറ്റ് വരെ, പിഞ്ചുകുട്ടികൾ മുതൽ പടുവൃദ്ധർ വരെ, 'ഭ്രൂണം' മുതൽ ആസന്നമരണരായി കിടക്കുന്ന രോഗികൾ വരെ ആക്രമണ വിധേയരായി കൊല്ലുന്നതിനുമുമ്പ് വൃദ്ധനായ പിതാവിനുമുമ്പിൽ അയാളുടെ യുവാവായ പുത്രന്റെ വെട്ടിയെടുത്ത ചോരയിറ്റുന്ന തല പാത്രത്തിലാക്കി മുമ്പിൽ കൊണ്ടുവെക്കുക, മൂന്നു വയസ്സുകരിയെ മാറിമാറി ബലാൽക്കാരം ചെയ്യുക, വെള്ളം ചോദിച്ച കുട്ടികളുടെ വായിൽ പെട്രോളൊഴിച്ച് തീയിട്ട് ചുടുക, മരിച്ചവരുടെ അസ്ഥിത്തറകൾ പോലും കുത്തിത്തുറന്ന് പെട്രോൾ ഒഴിച്ച് അവശേഷിച്ച എല്ലുകൾ പോലും കത്തിക്കുക....... ക്രൂരതകളുടെ കേന്ദ്രമായി എത്രപെട്ടന്നാണ് ഗാന്ധിജിയുടെ ഗുജറാത്ത് പരിണമിച്ചത്. അവിടെ ഇളകിയാടിയത് ഗോഡ്സേയാണ്.

നിരപരാധികളായ ഒരുപാട് മനുഷ്യർ കത്തിക്കരിഞ്ഞത് ഫിബ്രവരി 27 ഗോധ്രയിൽ വെച്ചാണ് എന്തിനു വേണ്ടി, ആരത് ചെയ്തു. അന്വേഷണങ്ങൾ തുടരുകയാണ്. ഓരോ കണ്ടെത്തലും സംഘപരിവാർ ശക്തികളെ തന്നെയാണ് തിരിഞ്ഞുകൊത്തുന്നത്. ഗോധ്രയുടെ മറവിൽ അവർ തീകൊടുത്തത് മതേതര ജനാധിപത്യ മൂല്യങ്ങളുടെ ഹൃദയത്തിലാണ്. കേന്ദ്രസർക്കാറിന്റെ പിന്തുണയോടെ സംസ്ഥാനസർക്കാറിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ നടന്ന കൂട്ടക്കുരുതിക്കും പീഢനങ്ങൾക്കും ചരിത്രത്തിൽ സമാനതകളില്ലാത്ത കാതുകളുള്ളവർക്ക് ഗുജറാത്തിന്റെ കരച്ചിലുകൾ കേൾക്കാതിരിക്കാനാവില്ല. ഗുജറാത്ത് ഓരോ മനുഷ്യനെയും സ്വന്തം ഹൃദയത്തിലേക്ക് വിളിച്ചു കൊണ്ടേയിരിക്കുന്നു. സത്യത്തിൽ ഗുജറാത്തിൽ എന്താണ് സംഭവിച്ചത്? ഗുജറാത്തുകാർക്ക് അതിനിയും പൂർണമായി മനസ്സിലായിട്ടില്ല. സ്വാതന്ത്ര്യാനന്തരം തുടർന്നുപോരുന്ന ഒരു സാമുദായിക സംഘർഷം അതിലൊതുങ്ങുന്ന അധികപേരുടെയും പ്രതികരണം. എന്നാലിപ്പോൾ ഗുജറാത്തിൽ സംഭവിച്ചത് സാമുദായിക കലാപമല്ല മറിച്ച് മനുഷ്യത്വത്തിനെതിരായ ഏകപക്ഷീയ യുദ്ധമാണ്. നർമ്മദാ ശങ്കർലാൽ ശങ്കർ, വാലി ഗുജറാത്തി, മഹാത്മാഗാന്ധി, സബർമതി, പുണ്യപുരാതന നഗരങ്ങൾ......... പാരമ്പര്യത്തിന്റെ എത്രയെത്ര പുളകങ്ങളായിരുന്നു പഴയ ഗുജറാത്ത്. ഇന്നത് മോഡി പ്രവീൺ തെഗാസിയ, ചിനുഭായി പട്ടേൽ ഫാസിസ്റ്റ് ഭീകരരുടെ താവളങ്ങളാണ്. ദേശീയബോധത്തിലൊരു സ്പന്ദനം നിലച്ചുപോയതുപോലെ ഗുജറാത്തിപ്പോൾ നിരാശഭരിതരാം വിധം നിശ്ശബ്ദമാണ്. നൂറ്റാണ്ടുകൾക്ക് മുമ്പ് മരിച്ചുപോയ ഉറുദു കവി വാലി ഗുജറാത്തി വിളിച്ചുചോദിക്കുന്നു. പരസ്പര സ്നേഹത്തിന്റെ പാട്ടുകൾ മാത്രം പാടിയ ശവകുടീരത്തിൽ പൊടിഞ്ഞു തുടങ്ങിയ എന്റെ പാവം എല്ലുകൾ നിങ്ങളോട് എന്ത് ദ്രോഹം ചെയ്തു. വാക്കുകൾ കൂട്ടിച്ചൊല്ലാൻ കഴിയാത്ത കുഞ്ഞുങ്ങൾ ഒന്നുമറിയാതെ അവസാനിച്ചുപോയിരിക്കുന്നു. കൗസർഭാനു,

> വൃദ്ധനായ ഒരു പിതാവിനെ കൊല്ലുന്നതിന് മുമ്പ് അയാളുടെ യുവാവായ മകന്റെ വെട്ടിയെടുത്ത തല തളികയിലാക്കി മുമ്പിൽ കൊണ്ടുവെച്ചവർ മനുഷ്യരല്ല, മറിച്ച് മനുഷ്യവിരുദ്ധമായ ആശയങ്ങളുടെ ഇരകളാണ്.

സുൽത്താന, ബൽക്കീസ് ഇവരൊന്നും ഇനി വെറും സാധാരണ നാമങ്ങളല്ല. മനുഷ്യത്വം മരവിച്ച നാളുകളുടെ സൂചകങ്ങളാണ്. എന്നിട്ടും ഗുജറാത്തിൽ നിന്ന് സംഘഫാസിസത്തിനെതിരെ ഗർജ്ജനങ്ങൾ പോയിട്ട് ഞരക്കങ്ങൾ പോലും ഉയർന്നില്ല.

(ഒരു ഗുജറാത്തുണ്ടാവുന്നത് ഒരു ദിവസം ഒരു റെയിൽവേസ്റ്റേഷനിൽ വെച്ചോ മറ്റൊരു ബസ്സ്റ്റോപ്പിൽ വെച്ചോ അല്ല. അതിന് പിറകിൽ ദീർഘകാലത്തെ ഫാസിസ്റ്റ് രാഷ്ട്രീയമുണ്ട്.) സംഘ്പരിവാർ ശക്തികളുടെ കോ[illegible] യായി പതിറ്റാണ്ടുകളായി തുടരുന്ന ഗുജറാത്തിലാണ് 1980കൾ മുതൽ തന്നെ പാഠപുസ്തകങ്ങൾ പൊളി[illegible] ഴുതാനുള്ള ആസൂത്രിതനീക്കം ആ[illegible] ഭിക്കുന്നത്. അധസ്ഥിതരുടെ ജീ[illegible] തത്തെ വേട്ടയാടുന്ന സവർണ്ണ ആ[illegible] മണങ്ങൾ 'സംവരണവിരുദ്ധ സ[illegible] ത്തിന്റെ മറവിൽ' ആളിക്കത്തിയ[illegible] ആദ്യം ഗുജറാത്തിലായിരുന്നു. [illegible] എന്ന കരിനിയമം ഉപയോഗിച്ച് ഏറ്റ[illegible] കൂടുതൽ നിരപരാധികൾ അറ[illegible] ചെയ്യപ്പെട്ടതും ഇവിടെയാണ്. ജന[illegible] പത്യത്തിനും മതേതരത്വത്തിനും [illegible] വിളിയുയർത്തി കൊണ്ട് അദ്വ[illegible] യുടെ നേതൃത്വത്തിൽ 'രക്തയ[illegible] ആരംഭിച്ചതും ഇവിടെ വെച്ചാ[illegible] ആഗോളവത്ക്കരണ നയങ്ങളുടെ [illegible] യേറ്റ് തൊണ്ണൂറുകളിൽ അ[illegible] ടെക്സ്റ്റൈൽ മില്ലുകൾ ഇവിടെ[illegible] ഞ്ഞതും ഒരു ലക്ഷത്തിലധികം [illegible]

ലാളികൾ തെരുവിലേക്ക് വലിച്ചെറിയപ്പെട്ടതും ഇന്ത്യയുടെ പ്രശസ്തമായ പ്രസ്തുത വ്യവസായ നഗരത്തിലാണ്. 1920ൽ ഗാന്ധിയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ രൂപം കൊണ്ട മസ്ദൂർ മഹാജൻ സംഘ് എന്ന തൊഴിലാളി പ്രസ്ഥാനം മുതൽ സർവ്വതൊഴിലാളി പ്രസ്ഥാനങ്ങളും തകർന്ന് തരിപ്പണമായി. ഗുജറാത്ത് ഒരു വ്യവസായ കേന്ദ്രമായിരിക്കെത്തന്നെ അവിടെയൊരു 'വ്യാവസായിക സംസ്കാരം' വളർന്നു വരാത്തതും സങ്കുചിതത്വത്തെ ശക്തിപ്പെടുത്താൻ സഹായകമായി. വ്യവസായസംസ്കാരത്തിന്റെ സ്ഥാനത്ത് ഗുജറാത്തിൽ ആധിപത്യം സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്നത് വ്യാപാര സംസ്കാരമാണ്. സംഘ്പരിവാറിന്റെ ഉറ്റബന്ധുക്കളും ധനഭാതിക്കളുമായ ഗുജറാത്തിലെ ബോറമുസ്ലിം വിഭാഗം ഇത്തവണ ക്രൂരമായി ആക്രമിക്കപ്പെട്ടതിന്റെ പിറകിൽ 'സാമ്പത്തിക മത്സരം' പ്രകടമാണ്. സംഘർഷകാലത്ത് സമാധാനം സ്ഥാപിക്കേണ്ട പോലീസുകാരടക്കമുള്ള ഗവൺമെന്റ് ഉദ്യോഗസ്ഥൻമാർക്ക് ആർ എസ് എസ്സിൽ പ്രവർത്തിക്കാനുള്ള നിയമമുണ്ടാക്കിയതും, മതപ്രവർത്തന വിരുദ്ധബില്ല് അവതരിപ്പിച്ചതും, ഭൂകമ്പാനന്തരം വിദ്യാലയങ്ങളിൽ വൃഥീ പൂജ അടിച്ചേൽപിച്ചതും, ആർ എസ് എസ്സിന്റെ വിഷം വിസർജ്ജിക്കുന്ന 'സാധന' പ്രസിദ്ധീകരണം വിദ്യാലയങ്ങളിൽ നിർബന്ധമാക്കിയതും ഗുജറാത്തിനെ കൊലക്കളമാക്കുന്നതിന് കളമൊരുക്കി എന്ന വസ്തുത തള്ളിക്കളയാനാവില്ല. യുക്തിബോധത്തെ അസാധ്യമാക്കും വിധമുള്ള ശാസ്ത്രീയവിരോധവും സമീപകാലത്ത് ശക്തിപ്പെട്ട 'ടെലിസാക്ഷരത'യും ഗാന്ധിജിയുടെ ഗുജറാത്തിനെ മോഡിയുടെ ഗുജറാത്താക്കി മാറ്റുന്നതിന് കാരണമായി. '2002 ഫിബ്രവരി 27'ഉം '2001 സെപ്തംബർ 11'ഉം തമ്മിലുള്ള അദൃശ്യബന്ധത്തിനിടയിൽ നൂറ്റാണ്ടുകളായി നിലനിന്നുപോരുന്ന സാമ്രാജ്യത്വ സംഘ്പരിവാർ സഖ്യമാണുള്ളത്. പാശ്ചാത്യശക്തികളും സിയോണിസവും സംഘ്പരിവാറും 'മുസ്ലിം ഭീകരത'ക്കെതിരെ ഒന്നിച്ചു നിൽക്കണമെന്ന ഗുജറാത്തിലെ കുപ്രസിദ്ധ വി എച്ച് പി ഇന്റർനാഷണൽ നേതാവ് പ്രവീൺ തൊഗാസിയയുടെ സമീപകാല പ്രസ്താവന 'ഇത്തരമൊരു' ഐക്യമുന്നണിയുടെ നിലനിൽപിനെ നഗ്നമായി ന്യായികരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.